

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/L. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokoјence

Realna solastnina na poslopih

Važen predlog za omiljenje stanovanjske stiske

Finančnemu odboru narodne skupščine je bil med obravnavanjem drž. proračuna predložen predlog amandmana k finančnemu zakonu, s katerim naj bi se uvedla realna solastnina po nadstropjih poslopij. Predlog za amandman se glasi:

»Pooblašča se pravosodni minister, da po odobritvi ministrskega sveta more izdati uredbo z zakonsko močjo o uvedbi realne solastnine na poslopijih, tako, da se z njo uredi razmerje med solastniki, in razmerje med letimi in drugimi osebami, ter da se uredi navzlic določbam čl. 10. zakona o zemljiških knjigah vpisovanje fizičnih delov poslopij kot posebne lastnine.«

K temu predlogu je treba pojasniti, da po naših zakonih taka realna solastnina poslopij doslej pravno ni priznana. Če ima več lastnikov v svoji lasti določeno poslopije, je vsak izmed lastnikov lastnik le dotičnega idealnega dela tega skupnega lastninskega predmeta, kolikor mu pač pripada solastnine, recimo je lastnik neke hiše po polovici, tretjini ali petini njene vrednosti. Ne more se pa lastništvo poslopija fizično razdeliti po nadstropjih, tako da bi bil eden izmed lastnikov lastnik postavim pritličja ali tretjega nadstropja, medtem ko bi bilo prvo nadstropje last nekoga drugega, prav tako pa drugo itd. Na nekdanjem avstrijskem ozemlju so se slične pravne posebnosti ohranile osamljene samo ponekod na jugu, tako tudi v južni Dalmaciji, kjer so n. pr. v Dubrovniku poznali prav do zadnjega tako ločeno lastništvo posameznih nadstropij oz. celo delov nadstropij. — Seveda tudi v bivši Avstriji — in zdaj po novem zakonu o zemljiških knjigah pri nas — ni bilo mogoče v zemljiško knjigo vpisati takega realnega solastništva poslopij, ker na splošno avstrijski, kakor tudi naš zakon ne pozna te pravne oblike lastnine.

K navedenemu amandmanu je bila pridejana daljša utemeljitev, iz katere podajamo poglavitne misli.

Z uvedbo zakona o zemljiških knjigah (iz leta 1930.) je bilo določeno, da se v bodoče ne bo mogla pridobiti lastnina na fizično ločenih delih poslopij. Ta določba je bila povzeta iz prejšnjega avstrijskega zemljiškoknjžnega zakona iz leta 1870. Avstrijska republika je to določbo v pravilnem razumevanju na novo nastalega položaja takoj po vojni opustila. S to prepovedjo pridobivanja realne solastnine poslopij je namreč gmotno šibkejšim slojem v večini primerov sploh onemogočeno, da bi prišli do lastnega stanovanja v mestu. Razen tega je pa ta določba pospeševala nesorazmerno in nesmotreno širjenje naselbin na periferijah, kar povzroča mestnim upravam izredno velike izdatke za razne instalacije, kakor za vodovod, napeljav električne struje, plina, za ureditev kanalizacije, za razširjenje cestnih železnic itd., korist za lastnike teh, povečini prav malo udobnih, higiensko nezadovoljivih in nepraktičnih stavb, je pa tudi malenkostna.

Tudi bi realno solastništvo omililo v znatni meri krizo hipotekarnega kredita, ker bi bil vsakdo, ki bi vzel posojilo za pridobitev lastnega stanovanja, prisiljen računati glede odplačila samó z lastnimi osebnimi dohodki, kar bi povečalo varnost in zanesljivost v posojilnem prometu. Na drugi strani bi pa uvedba realne solastnine poslopij po nadstropjih zelo poživila stavbno delavnost, omogočila bi lastnikom že obstoječih poslopij odprodajo posameznih nadstropij ali stanovanj, s čemer bi si marsikateri hišni lastnik

lahko dokončno uredil svoje gmotno stanje in se iznebil morečih dolgov. Tudi bi na ta način v mnogih primerih vknjiženi upniki laže prišli do poravnave svojih terjatev. Z uvedbo po nadstropjih ločenega solastništva poslopij bi se pospešila zazidava mestnih središč, kar bi bilo že zaradi pravičnega razvoja mest zelo koristno, hkrati bi se pa poživljal promet z nepremičninami, kar bi spet prinašalo državi znatne dohodke na taksah in raznih pristojbinah.

Tako realno solastništvo poslopij poznajo danes že skoro vse kulturne države. Uvedeno je že na Francoskem, v Nemčiji, v Italiji, na Angleškem, Poljskem, v Belgiji, Švici, na Holandskem, v Rumuniji in Bolgariji. V vseh teh državah se je v praksi pokazalo, da težave z vodstvom zemljiških knjig, na kar se danes opirajo v glavnem nasprotniki uvedbe realnega solastništva poslopij, niso tolikšne, da bi bile ne-

premagljive, saj niso niti take, da bi resno ovirale izvedbo te zamisli.

Šele realno solastništvo poslopij je omogočilo, da so se pozidala velika mesta, da so se izgradila osrednja vele-mesta in da so srednji in nižji sloji prišli do razmeroma cenениh lastnih stanovanj v sredini mest, in da so ta udobna, moderna stanovanja tudi res njihova last. Za poslovne in pridobitne sloje, za trgovce, obrtnike itd. jamči pa takšno solastništvo stalnost obratovale in znatno pocenitev režije.

O usodi prednjega predloga, ki zasluži brez dvoma vso pozornost, bomo še poročali. Želeti bi bilo, da bi naša narodna skupščina resno obravnavala to vprašanje, ki je za omiljenje stanovanjske stiske, pod katero trpi danes velika večina prebivalstva, izrednega pomena. Zlasti še za nas drž. nameščence so previsoke najemnine, katere mora večina med nami plačevati za stanovanje, izredno hudo breme. Zato to pobudo, ki predstavlja vendar le enkrat konkreten predlog za odpravo stanovanjske krize, toplo pozdravljamo.

L. B.:

Nevtralnost združništva

Iz »Zadugarja«, glasila ljubljanske železničarske zadruge, prinašamo sledeči zanimivi in zelo informativni članek:

Ko je W. Cooper, eden izmed najpomembnejših ročdelskih pionirjev in član upravnega odbora njihove zadruge, nekoč sestavil in objavil listo zadugarjev po njihovi verski pripadnosti, je dobil od uprave — ukor. Pregrešil se je proti osnovnemu ročdelskemu principu, proti načelu, ki zahteva versko in politično nevtralnost v združništvu.

Nevtralno zadržanje pionirjev napram politiki in konfesiji je razumljivo že iz čisto praktičnih razlogov. Ročdelci so namreč pripadali po svojih osebnih naziranjih najrazličnejšim političnim strujam in raznim verskim sektam. Kaj naravno je torej, da so se takoj v začetku zavedali, da morajo iz svojega novega gospodarskega pokreta izločiti oba činitelja, če naj njihovo prizadevanje združne samopomoči obrodi sadove.

Dodati pa moramo, da so naši Ročdelci v tem pogledu tudi instinktivno, torej ne glede na razumsko in v neposredni praktični uspeh usmerjeno kalkulacijo, zadeli edino pravilno pot, po kateri mora hoditi vsako pravo združništvo. Nevtralnost na obe strani je namreč notranji in bistveni znak združne miselnosti.

Okrog te naše pravkar ugotovljene teze je pa vendar še mnogo nejasnosti, tako med nami zadugarji samimi, kakor tudi med onimi, ki so izven naših vrst.

Prvič: Kako je združljivo s to tezo dejstvo, da govorimo o posebnem gospodarskem programu, o posebnih ciljih in metodah, o posebnem vrednotenju združništva glede na individuum in človeško družbo, da celo o posebnem združniškem svetovnem nazoru. Naziranje, katerega vsebino tvorijo neka izvestna, le njemu lastna načela — tako bi utegnil kdo ugovarjati — ne more biti napram ostalim, drugačnim naziranjem nevtralnó in narobe!

Drugič: Razvoj združništva je tudi praktično pokazal, da ima ta pokret številne in močne nasprotnike; zelo blizu je torej zaključek, da združništvo ni in ne more biti nevtralnó, ker si moremo le težko misliti, da bi imelo neko povsem nevtralnó gibanje načelne nasprotnike.

V kolikor sta oba navedena ugovora utemeljena, naj pokaže sledeče razmišljanje.

Če motrimo prizadevanje človeštva, vidimo, da stremi za tem, da doseže na tej zemlji čim večje materialno blagostanje in čim večji duhovni in kulturni napredek. Govoriti smemo torej v tem pogledu o nekem sploš-

N. Š.:

Prepovedi in kazni

(Nadaljevanje.)

Po § 94. in 264. zak. o uradnikih se postavljajo upravne prepovedi iz službenega razmerja — rekli smo — samo na prejemke drž. uslužbencev. Med drž. uslužbenca se prištevajo v zmislu § 6. zak. o uradnikih iz l. 1931., uradniki, uradniški pripravniki, zvaniki in služitelji. Pogodbenih uradnikov in dnevičarjev po tem takem ni smatrati za drž. uslužbenca. Zaradi tega zanje ne veljajo določila § 94. in 264. zak. o uradnikih (§ 164. istega zakona), temveč odredbe civilno-sodnega postopka.

Poleg drž. terjatev iz službenega razmerja poznamo tudi drž. terjatve izven službenega razmerja. Sem spadajo prepovedi davčnih oblastev, osnovane na § 146. zak. o neposrednih davkih in uredbi o zavarovanju, prisilnem izterjavanju in neizterljivosti davkov iz l. 1928. Izvajajo se na podlagi § 264. zak. o uradnikih, z upravo ali sodno prepovedjo (čl. 12. uredbe) v višini 50 % od aktivnih in 30 % od pokojninskih prejemkov drž. uslužbenca. Če je na plačo ali pokojnino drž. uradnikov že postavljena prepoved, se sme postaviti nadaljnja prepoved zaradi dolžnega davka samo na razliko do 50 % plače odnosno 30 % pokojnine. Oseba drag. doklada drž. upokoјencev in upokoјenk se sme zarubiti samo do polovice. Rodbinska doklada se vobče ne sme zarubiti, najsi so terjatve kakršne koli. Po smrti aktivnega in upokoјenega drž. uslužbenca se ne smejo zarubiti enomesečni prejemki, ki se izplačujejo za pogreb, tudi ne dvomesečni redni prejemki umrlega, ki se dajo kot podpora ženi ali otrokom umrlega uslužbenca.

Zgoraj navedena uredba se uporablja tudi za izterjavanje oz. zavarovanje zapadlih občinskih doklad in samostalnih davščin (§ 108. zak. o občinah).

nem in skupnem smotru človeka in človeške družbe. Glede tega končnega smotra zato vobče ne more biti načelnih diferenc med posameznimi prepričanji ali naziranj — če izvzamemo seveda teoretične in praktične zablude poedincev. Če združništvo stremi za gospodarsko dobrobitjo, etičnim in duhovnim napredkom ljudi, tedaj izpoveduje samo prirodno in obče hotenje človeške družbe; v toliko ne more ali vsaj ne bi smelo imeti nasprotnikov. Saj hočejo vsi socialni in kulturni pokreti doseči isti cilj. Brez dvoma je torej, da združništvo more in mora s tega najširšega vidika biti napram ostalim pokretom nevtralnó, nevtralnó vsaj dotlej, dokler le-ti pokreti ne zanikajo temeljnega združnega načela: priznavanje popolne enakovrednosti vsakega posameznega člana človeške družbe (Glej naš članek »Združništvo kot svetovni nazor«, »Zadugar« 11/34 in 1/35!).

Kakor rečeno, glede na končne cilje človeške družbe med združništvom in ostalimi pokreti ne more priiti do načelnih nasprotij. Mogoča in dejanska pa so ta nasprotstva, ko gre za sredstva in metode, ki se jih poslužujemo na potu k tem ciljem. Tako na pr. združništvo ne more sprejeti nauka o nasilni nadvladi posameznih narodov nad drugimi; tudi ne, če se ta nadvlada priporoča samo kot začasno sredstvo in ne kot končna oblika. Združništvo smatra nadalje, da more edino le miren razvoj jamčiti postopni in trajni napredek človeštva. Združništvo je torej načelno proti revoluciji kot sredstvu za spremembo in izboljšanje socialnega in gospodarskega reda. (Konec prih.)

Poglavje zase so nabavljalne zadruge drž. uslužbencev. Po členu 6. zakona o zadrukah drž. uslužbencev zahteva Zveza ob likvidaciji ali stečaju in če se ugotovi, da se z imovino zadruge ne morejo kriti vse njene terjatve, da se glede dotične vsote realizira jamstvo zadružnikov po čl. 4. in sicer tako, da se postavi prepoved na službene prejemke vsakega zadružnika do višine, ki jo dovoljuje zakon o uradnikih. Te prepovedi postavljajo na podstavi neposrednega zaprosila Zveze tista drž. in samoupravna oblastva, ki uslužbencem likvidirajo oz. izplačajo službene prejemke. Prepovedi te vrste so proste takse. Zavarovanje in plačilo terjatve nabavljalne zadruge po zadružniku — drž. uradniku se izvede po upravni poti v višini, ki je dovoljena v 3. odstavku § 264. zak. o uradnikih (50 % aktivnih in penzijskih prejemkov). Na isti način se postopa pri terjatvah zadrug, če izvirajo iz posojil (kredita), ki jih dovoljuje zadruga zadugarjem v blagu ali denarju. Uprava prepoved se postavi na osnovi neposredne zahteve zadruge v višini, ki jo dovoljuje 1. odstavek § 264. zak. o uradnikih t. j. v višini 1/3 prejemkov dotičnega zadugarja — razen osebne in rodbinske drag. doklade — ne glede na to ali postoji pristanek zadugarja ali ne. V drugem primeru (pri posojilih) je treba plačati takso iz tar. postavke 47. zak. o taksah v znesku 1 %.

Dosedaj je bilo govora samo o upravnih prepovedih. Poleg teh imamo še sodne prepovedi. Sodne prepovedi odredajo redna sodišča na pr. z razsodbami v civilno-sodnem postopku, če proti njim ni pravnega leka. Te razsodbe tvorijo hkrati tudi izvršilni naslov. Redna sodišča so okrajna, okrožna, apelacijska sodišča in kasacijsko sodišče. Vsaka razsodba mora biti formalno pravomočna, sicer izvršba po nji ni dovoljena. Formalna pravomoč-

nost obstoji, kadar proti razsodbi ni več pravnega leka, ki bi ustavljal izvršbo. Sodišče dovoljuje izvršbo na predlog stranke oz. odvetnika kot njenega zastopnika. Sodišče, ki dovoljuje izvršbo, se imenuje dovolilno, ono pa, ki tira izvršbo do kraja, pa izvršilno sodišče. Dovolilno sodišče je sodišče, kateremu je treba izročiti predlog za dovolitev izvršbe in ki mora na ta predlog izdati rešitev. Ko je izdano izvršilno dovoljenje, preide izvršba iz stadija dovolitve v stanje izvršitve. Eno in isto sodišče more biti hkrati dovolilno in izvršilno sodišče v isti izvršbi. Izvršilno sodišče je praviloma okrajno sodišče. Kadar je dovolilno hkrati tudi izvršilno sodišče, izvede z izvršilnim sklepom izvršbo do kraja. Če je pa izvršilno sodišče kako drugo sodišče, potem mora dovolilno sodišče nemudoma poslati vse spise izvršilnemu sodišču, ki tira izvršbo do vnovčenja, s tem da izda preodkazni sklep. Izvršilni oz. preodkazni sklep dostavlja sodišče blagajni, pri kateri prejema dotični uradnik svoje prejemke. Blagajna oz. njeno računovodstvo zabeleži prepoved v računu prepovedi.

Razen upravnih in sodnih prepovedi pozna zakon o uradnikih prepovedi zasebnega značaja. To so terjatve tretjih oseb proti drž. uradniku, ki imajo to posebnost, da se lahko zanje postavi prepoved na službene prejemke drž. uradnika že z njegovim pristankom (§ 264., odst. 1. zak. o uradnikih).

Za vse vrste prepovedi (upravne, sodne in privatne), razen onih po službeni dolžnosti (davek, vloge v pokoj. fond itd.), se plačuje taksa po tar. postavki 1., 47. in 138. zak. o taksah.

II. Kazni.

Kazni so dvojne: 1. kazni za nerednost, 2. disciplinske kazni. Kazni za nerednost so: pismeni opomin, pismeni ukor in denarna kazen. Kazni za nerednost odreja in izreka neposredni starešina. Denarne kazni se odbijajo od službenih prejemkov in vnašajo v uradniški pokojninski sklad (3. odst., § 185. zak. o uradnikih). Točka 5., § 134. istega zakona sicer pravi, da spadajo med prejemke urad. pokojnin. sklada disciplinske (?) denarne kazni. Ta odredba vnaša v zakonski predpis majhno zmedo. Zakon o uradnikih pozna — rekli smo — le dvoje vrst kazni: kazen za nerednost, ki obstoji lahko iz denarne kazni in disciplinske kazni. Denarna kazen se vnaša v urad. pokoj. sklad (3. odst. § 185. zak. o uradnikih), disciplinska kazen pa v smislu 2. odst. § 237. istega zakona v primerih toč. 4. in 5., § 189. citiranega zakona, t. j. v primerih upokojitve brez zmanjšanih ali z zmanjšanimi pokoj. prejemki oz. v primeru odpustitve iz službe — v drž. blagajno. Zmanjšani službeni prejemki zaradi disciplinske kazni (toč. 1., § 189. zak. o urad.) ne predstavljajo denarne kazni, marveč disciplinsko kazen svoje vrste, ki obstoji v tem, da ka-

znovana oseba prejema zmanjšane službene prejemke, odtegljaji pa gredo v korist drž. blagajne (odločba min. za soc. pol. in narod. zdravje z dne 18. januarja 1932 O štev. 826). Disciplinske denarne kazni, ki jo navaja odredba toč. 5., § 134. zak. o urad. po tem takim sploh ni in je tudi ne more biti.

Denarna kazen ne sme presegati 10 % uslužbenčeve plače na mesec, položajne in osebne doklade. Pritožbe na odločbo o kazni za nerednost se v smislu § 186. zak. o urad. vlagajo po službeni poti preko starešine urada, v katerem služi dotični uradnik (§ 73. zak. o urad.). Rok 5 dni se računa od dne, ko je bila odločba o kazni sporočena uslužbencu, pa zaključno do onega dne, ko je bila pritožba izročena neposredno starešini urada oz. pošti na povratni recept. Starešina, ki je izdal odločbo o kazni, priloži vse razpravne spise in dostavi ves predmet neposrednemu višjemu starešini v pristojno poslovno. V primeru, da pritožba ni pravočasno vložena, jo neposredni starešina pusti v aktu. Pritožbe, ki niso bile izročene neposrednemu starešini, mora urad, ki jih je prejel, dostaviti starešini, ki je kazen izrekel in ki naj takoj ugotovi, ali je bila pritožba pravočasno vložena. Pritožbe proti kazni zaradi

nerednosti, so proste takse (§ 247. zak. o uradnikih).

Zmanjšanje službenih prejemkov po disciplinski kazni (§ 190. zak. o urad.) se nanaša na plačo, položajno doklado in osebno doklado, kakršno je uslužbenec prejemal ob času, ko je postala disciplinska razsodba pravno-močna. Zmanjšanje sme trajati najdlje do enega leta, ne sme pa znašati več kot 20 % prejemkov na mesec. Disciplinska kazen zmanjšanja služb. prejemkov se prenese z istim odstotkom tudi na pokojnino, če se uslužbenec upokoji ob času, ko kazen še traja. Disciplinska kazen zmanjšanja pokojninskih prejemkov se nanaša na pokojnino in osebno doklado in sme trajati največ do deset let, ne sme pa znašati mesečno več kot 20 %. Disciplinske kazni izrekajo pristojna disciplinska sodišča na osnovi disciplinskega postopka. Kot disciplinska sodišča poslujejo upravna sodišča in državni svet. Za državne uradnike, za katere obstoje v specialnih zakonih posebna disciplinska oblastva, so pristojna ta oblastva. Kolikor so disciplinski predpisi specialnih zakonov pomanjkljivi, se mora postopati po disciplinskih predpisih uradniškega zakona.

(Konec.)

Izvajanje nekaterih določb fin. zakona

Finančno ministrstvo je razposlalo vsem nakazovalcem in blagajnam navodilo štev. 11.662/I od 3. aprila 1937. Navodilo se glasi:

»1. V točki 3., § 93. fin. zakona za leto 1937/1938. je predpisano, da se na vsako izpraznjeno zvaničniško ali služiteljsko mesto sme postaviti samo po en dnevničar. To določbo je razumeti in uporabljati tako, da se na vsako izpraznjeno zvaničniško mesto, ne glede na to ali je dotični zvaničnik opravljal pisarniško ali kako drugo službo, sme vzeti na delo v službi države samo po en dnevničar, in to samo za opravljanje zvaničniške službe, in da se na vsako izpraznjeno služiteljsko mesto, takisto ne glede na vrsto službe, katero je dotle opravljal, more vzeti na delo v službi države samo po en dnevničar, in to spet samo za služiteljsko službo. Po tem se torej ne more na izpraznjeno zvaničniško mesto vzeti na delo v službi države po en dnevničar-služitelj, in narobe se ne sme na izpraznjeno služiteljsko mesto vzeti na delo v službi po en dnevničar-zvaničnik.

2. Po točki 3., § 94. fin. zak. za leto 1937/1938. bodo blagajne pričeni s 1. aprilom 1937:

a) ustavile izplačilo pokojninskih prejemkov vsem, tako osebnim kakor tudi rodbinskim drž. upokojencem, ki so dne 1. aprila 1937 bili v samoupravni službi v zvanjih, ki dajejo pravico do pokojnine, dokler ta služba traja;

b) znižale pokojnino in osebno doklado po stopah iz odst. 2., točka I. § 95. fin. zakona za leto 1937/1938. vsem tistim drž. osebnim upokojencem, ki so se našli v samoupravni službi v zvanjih, ki ne dajejo pravice do pokojnine, dokler ta njihova služba traja; in

c) pozvale vse drž. osebnepokojence, ki prejemajo bodisi osebno, bodisi rodbinsko pokojnino od samouprav, naj izjavijo, katero pokojnino žele obdržati. Če se izjavijo za pokojnino iz drž. blagajne, bodo o tem takoj obvestile pristojno samoupravno blagajno, če se pa odločijo za pokojnino od samouprave, se plačevanje pokojninskih prejemkov iz državne blagajne ustavi s 1. aprilom 1937.

3. Po odst. 1., točka V. § 95. fin. zak. za leto 1937/1938. pripada pravica do podpore pod tam naštetimi pogoji osebam (ruske narodnosti, op. ur.), ki se nahajajo v vseh zvanjih, katera ne zasedajo redni državni uslužbenci, skladno s § 6. ur. zakona in § 7. zak. o drž. prom. osebju, kakor so: pogodbeni uradnik, honorarni uslužbenec, dnevničar, dninar, od ure plačani uslužbenec, duševni ali telesni delavec itd. Ko javi glavna kontrola, da soglaša z določitvijo podpore, se zahteva za izplačilo odmerjene podpore pošlje splošnemu oddelku finančnega ministrstva tako, kakor je predpisano to za osebne in rodbinske pokojnine.«

Zborovanje poštinih uradnikov

Občni zbor dravske sekcije Združenja uradnikov p. t. t. stroke.

V nedeljo, dne 11. aprila t. l. so v hotelu »Metropole« v Ljubljani zborovali slovenski poštini uradniki. Zborovanja, ki ga je vodil predsednik g. Nejc Šturm, višji pristav poštne direkcije, so se udeležili predstavniki ljubljanskih poštinih ustanov, predsednik in podpredsednik osrednje uprave Združenja uradnikov p. t. t. stroke iz Beograda, predsedniki in delegati mariborskega, celjskega in ljubljanskega pododpora ter nekaj manj kot 100 članov.

Predsednik je takoj ob otvoritvi pozdravil navzoče. Odbor dravske sekcije, ki stopa pred članstvo, da položi račun o svojem enoletnem delovanju, prosi za objektivno in konstruktivno kritiko, ki naj obenem pokaže bodočemu odboru pravo pot. Članstvo naj manifestira trdno voljo po primerni ureditvi gmotnega položaja, da se bomo mogli povsem posvetiti svojemu poklicu. Zavedajoč se važnosti službe, se ne moremo zadovoljiti z nagrado, ki ne zadostuje niti za kritje najskromnejših telesnih potreb. Zahtevamo tudi pravico do uživanja kulturnih dobrin.

Ker je odbor sekcije razposlal članstvu svoje poročilo že nekaj dni pred občnim zborom, je poročanje o delovanju odpadlo. Poročila so podali samo predsedniki pododborov in predsednik nadzornega odbora, ki je predlagal razrešnico odboru sekcije. K debati se je prijavilo več govornikov, ki so prikazali vso mizerijo državnega uslužbenca, posebno pa še poštne uradnika, kateremu so dnevno zaupani milijoni in milijoni, o katerih mora do zadnje pare natančno voditi račun, ne prejema pa zato nikake posebne nagrade, kakor nekateri tovariši iz drugih resorov. Poštar, za katerega ne velja osemurni delavnik, ki ne pozna ne nedelje ne praznika, za katerega se nihče ne briga, ali so poslovni prostori, v katerih dela, urejeni v skladu z zdravstvenimi predpisi, je poleg vse te težave svoje službe često izpostavljen šikanam nestrpnega občinstva. Prav povsod imajo ljudje čas in mirno čakajo trenutka, da pridejo na vrsto, samo na pošti so nestrpni in če ne pridejo takoj na vrsto, jim začno »poganjati korenine«, kakor sami pravijo. Nihče ne ve, in tudi če bi vedel, ne bi hotel upoštevati, da od približno 1600 sistemiziranih mest na področju ljubljanske direkcije, 129 mest ni zasedenih. Zaradi tako močno zmanjšane števila uslužbencev so ostali preobremenjeni z delom. Posledica je zelo visoko število obolenj. Kdor je še kolikor toliko pri zdravju, pa vleče, dokler tudi sam ne omaga pod težo službe, ki vsakogar telesno in duševno popolnoma izčrpa. Naj navedem samo primer, da uradnik v poštini ambulanci na progi Ljubljana—Beograd gara polnih 22 ur brez odmora, medtem ko se železniško osebje na isti progi izmenja tri ali štirikrat. In če se mu slučajno pripeti, da usmeri kak časopis napáčno, je brez usmiljenja kaznovan. Nihče ne upošteva, da so taki pogreški posledica preutrujenosti. Seveda ne more biti potem odlično kvalificiran, kar spet vpliva na napredovanje. Ravno tak siromak je naš pošteški tovariš, ki nima prostega niti pol dneva v tednu. Dopusti so za poštarja samo še nedosegljiva fata morgana, ker ni nikogar, ki bi mogel odsotnega tovariša

Fred Boutet:

MORA

Proti tretji uri zjutraj Odeta Auberive ni mogla več prenašati smrtnega strahu, ki ji ni dal spati. Ležala je kakor v vročici, najrajši bi bila od razburjenja naglas zakričala. V nočni tišini in rastoči zmedenosti nespečnosti je postala njena neznanka groza kakor pravi otroški strah.

Električna svetilka je še zmeraj gorela, ker se je bala teme. V njeni svetlobi je vstala iz postelje. Pred zrcalom si je skoro samogibno iz navade počesala kratke zlatoplave kodre in si napudrala čedni obrazek, ker so ji solze, ki jih je prelila to noč, grdo pordečile fini nos in nežna lica, da so se grdo svetila. Nato se je odela v duhtečo nočno haljo, ki se je je tesno oprijemala, in odšla v sosednjo sobo.

To je bila soba njenega moža, gospoda Nočla Auberivea. Bil je dvajset let starejši od žene in po njeni želji, ki jo je izrazila precej po poroki, sta imela ločeni spalnici.

Ko je Odeta vstopila, je ugotovila ob siju nočne lučke, kar je pričakovala, namreč da mož spi. Spal je trdno: bogat, debel mož, ki se prerazkošno hrani. Spal je na hrbtu, brada mu je bila zmršena, redki lasje so štrleli s plešaste glave, usta je imel odprta. Smrčal ni, in to je bila edina prednost, ki mu jo je žena priznavala od dne, ko je pred osmimi leti privolila, da ga vzame. Kot dražestno, elegantno, toda nepremozljivo mlado dekle se je vdala in pametno pretehtala bodočnost, družabne in najetnosti, osebno koketnost in svoje poželjenje po raz-

košju. Sicer jo je pa njena denarja lačna družina silila k ti neprijetni, pa koristni kupčiji.

Zdaj je opazovala spečega moža, ki ga je že osem let vzvišeno in s posmehom obvladovala. Nenadoma je dobil zanj prav znaten pomen. Prvikrat je videla v njem še nekaj drugega razen bankirja, ki je imel nalogo, plačevati njene račune. Prvikrat se je vprašala, ali kedaj misli na kaj nežnejšega, čustvenejšega, kakor pa so užitki za pogrnjeno mizo, zabava pri bridgeu in dobički od industrijskih podjetij, ki jih je zalagal z denarjem... V navalu ponosa je hotela že oditi... Toda njen strah je bil presilen, ostala je in se s prstom doteknila spečega na ramenu.

Gospod Nočl Auberive je zagodrnjal in se zganil. Še enkrat ga je potresla. Prebudil se je in jo vprašujoče pogledal.

»Zbudi se, zbudi se!... Govoriti moram s teboj«, je na kratko dejala Odeta.

»Govoriti z menoj... ob ti uri...« je rekel in besede so se mu zatikale. »Prosim, ljuba moja... Prosim... prav, že prav... poslušam.«

Sedel je v postelji in ne da bi kazal osuplost, ki jo je vendar gotovo občutil, je gledal ženo z nežnim in ponižnim izrazom, kakor po navadi, ki je pa Odeto sicer neskončno dražil.

»Daj da ti povem in ne prekinjaj me«, je živčno nadaljevala. »Nekaj strašnega se je zgodilo v mojem življenju... Res, v mojem življenju, v mojem osebnem življenju. Preti mi nevarnost.«

»Nevarnost?«

»Daj da ti povem, ti rečem, saj mi je že tako dovolj hudo! Res, nevarnost mi preti... Nekdo je kradel in zaradi tega se bojim sramote... Mihael, da Mihael Fersanne... No da, moj bratranec... Zdi se mi, da ne razumem... saj je res nerazumljivo, če to tako slišiš! Ampak...«

Prenehala je, vsa blede, s krčevito sklenjenimi rokami... in kar nenadoma:

»No torej, moj ljubimec je! Moj ljubimec je, odkar se je vrnil iz kolonij, že tri leta. Malce sem ga imela že rada, ko sem bila še mlado dekle. Če bi bil bogat, bi ga bila vzela... Zdaj ko sem omožena, in je moj ljubimec, se kesam, da se nisem omožila z njim, čeprav je reven... Bila bi postala srečnejša...«

Zavladal je molk. Gospod Auberive ob tem razkritju žene, ki je bila v najhujši razburjenosti, ni pokazal nobene osuplosti. Odeti bi bilo skoro ljubše, če bi se bil razsrdil, pokojnost, ki jo je ohranil, jo je vznemirjala in dražila.

»Saj vendar veš, da te nisem nikdar ljubila«, je glasno nadaljevala. »Ni mogoče ljubiti moža, ki ti ga vsilijo, ker si koketna in ker ima on premoženje. Ko sem te vzela, sem navleč temu imela namen, biti ti zvesta... Toda ti nisi nikoli poskušal prilagoditi se mi in me osrečiti.«

Še enkrat se je prekinila: kar je pravkar rekla, je bilo res prekrivično. Načela je nekaj drugega.

»Saj ne gre za to. Kriva sem, vem to... Toda hudo se pokorim s tem priznanjem. Hudo se pokorim že od popoldneva, ko mi je Mihael priznal, kaj je strašnega storil. Rekla sem ti, da se... že tri leta

sestajava... No torej! Ni imel denarja, da bi si uredil elegantno stanovanje, da bi bil sam eleganten. Bil je prisiljen k neštetim izdatkom, o katerih nisem nič slutila... Mislil si pač lahko, da o svojih denarnih skrbih ni govoril z menoj. Mislila sem, da pri poslih, ki jih opravlja zate, dovolj zasluži... Večkrat mi je rekel, da dobiva pri igri... Toda izgubil je. Zmeraj bolj se je zapletal, medtem ko se je hotel izkupati iz zadrege. Izgubil je velike vsote... Danes sem ga videla... bil je kakor blazen. Vse mi je priznal. Ponarejal je... Ponarenil je tvoj podpis. Da, tvoj podpis! Nisem dobro razumela, toda neki oderuh ima to listino v rokah in jo hoče izrabiti za izsiljevanje proti Mihaelu... proti Mihaelu in meni. Hoče vprizoriti škandal. Pravi, da bo zjutraj vložil ovadbo in te poiskal. Mihael nima denarja, da bi plačal. Tudi jaz ga nimam...«

Glas ji je pošel. Kakor brez uma od sramu in bojazni si je lomila roke, jokala se pa ni več.

»Pomiri se, ljuba moja Odeta, pomiri se«, je dejal gospod Auberive s svojim zategnjenim glasom. »Ne bi rad, da se zbolíš. Tvoja razkritja mi niso nič razkrila. Pred dvema leti sem iz pisma, ki ga je menda poslala neka odslovljena sobarica, izvedel, da si bratrančeva ljubica. Poizvedoval sem in dognal, da je res... Kar se pa tiče ponarejanja, no, so mi pa sinoči pred večerjo predložili menico. Dejal sem, da je podpis vsakakor moj, jo izplačal in raztrgal papir. Pomiri se, in pomiri tudi — onega drugega.«

Odeta je pogledala moža, kakor da ni razumela.

nadomestiti. Neki govornik iz Maribora je med debato pripomnil, da so delavci v neki tekstilni tovarni v Mariboru bolje plačani kakor državni uradniki. Zato ni čudno, če naši poštarji, ki pridejo službeno v stik z inozemskimi stanovskimi tovariši, slišijo pikre opazke na račun svojih pičlih prejemkov. Mislim, da bo dovolj, če omenim samo še to, da znaša zadolžitev poštarjev iz dravske banovine 4.000.000 dinarjev. To je številka, za katero je odbor sekcije dobil podatke. Koliko pa je še skritih dolgov, za katere vedó samo prizadeti.

Temu težkemu stanju primerno so bile sprejete tudi resolucije, ki so minimalna zahteva poštarjev in katere bodo morali odločujoči faktorji upoštevati, če jim je kaj do izboljšanja eksistenčnih pogojev slovenskega poštarja in s tem tudi do ureditve poštnega prometa v Sloveniji.

Resolucija:

1. Ker se naše materialno stanje slabša iz dneva v dan, zahtevamo zvišanje plač. Pri tem je treba posebno upoštevati družinski eksistenčni minimum. Doklade za ženo naj se nam vrnejo.

2. Omoženim uradnicam naj se vrnejo doklade; za enako delo enako plačilo.

3. Zasedejo naj se takoj vsa doslej izpraznjena mesta, tako da bo število uslužbencev ustrezalo sistemizaciji. V bodoče pa se morajo vsa izpraznjena mesta takoj zasedeti.

4. Za nadomeščanje obolelega in na dopustu se nahajajočega uradništva naj se postavijo izprašani odpravniki.

5. Vsi zvaniki, služitelji in dnevničarji s kvalifikacijo za uradnika naj se, ne glede na spol, takoj prevedejo v ustrezne uradniške skupine.

6. Ekspozicijam osebju naj se ne krati pravica do zakonito priznanih dnevnice, ki naj se mu v polni meri izplačajo.

7. Vsak uradnik (-ica) po § 45./2. u. z.

naj po 30 letih službe avtomatično doseže V. skupino; uradniki (-ice) po 45./1. pa po 20 letih službe VII. skupino.

8. Za strokovno izobrazbo naraščaja naj se pri vsaki direkciji osnujejo tečaji za pripravnike po § 45./1.

9. Zahtevamo specialni zakon za poštne osebe.

10. Zahtevamo hitrejši upravni postopek pri upokojitvah in nakazilu pokojnin.

11. Odpravi naj se kuluk kot nesodobna davščina, ki jo plačujejo samó javni uslužbenci.

12. Bolniški fond, ki ga ministrstvo namerava ustanoviti za p. t. t. osebe naj bo zasnovan na samostojnih odborih po p. t. t. direkcijah in čim večjem soodločevanju p. t. t. osebja, ker le v tem vidimo jamstvo, da bodo naši prispevki dosegli svoj namen in se ne bodo izpremenili v navadno ponovno redukcijo itak mizernih prejemkov. Prispevki ne smejo presegati 1 % naših plač.

Ostale točke pa se tičejo samo internega organizacijskega življenja.

Pri volitvah novega odbora sta bili postavljeni dve listi, obedve z nosilcem dosedanjim predsednikom g. Šturmom. Ker sta pri glasovanju dobili obe listi enako število glasov, so se delegati zedinili za kompromisno listo, ki je bila soglasno sprejeta. Z malenkostnimi izpremembami je bil vnovič izvoljen po večini dosedanja odbor.

Občni zbor je potekel navzlic vsej živahnosti zelo dostojno, tako da so slovenski poštarji lahko ponosni nanj. Debata je bila povsem stvarna in brez sledu kake demagogije, kar se le prečestokrat opazna na raznih občnih zbora. Pokazal je pa tudi trdno voljo poštarjev, da si hočejo s složnim in vztrajnim delom priboriti pravico do človeka dostojnega življenja.

uslužbenci (ki nimajo predpisanih službenih uniform) fotografirani v civilni obleki. Če so slikani v društvenih uniformah, se morajo uporabiti fotografije samó izjemoma tedaj, če je fotografirane gologlav. Ne smejo se uporabljati že v ta namen rabljene slike. Ne bodo se pripuščale tudi slike civilnih uslužbencev, ki so bili fotografirani v vojaški ali orožniški uniformi.

O banovinskih taksah. Od 1. aprila naprej se za vloge in pritožbe, ki se v banovinskih samoupravnih poslih vlagajo pri banski upravi ali podrejenih uradih, plačuje banovinska taksa in sicer v banovinskih kolkah. To so med drugim vse vloge, prošnje in pritožbe, ki zadevajo odmero in pobiranje banovinskih davščin, tudi če se vloga obravnava pri kakem drugem uradu in ne pri banski upravi. V splošnem spadajo pa med banovinske posle zadeve kmetijstva, agrarnih operacij, urejanje hudo-urnikov, socialno skrbstvo, banovinske ceste itd. Z banovinskimi kolkami je opremiti torej tudi vse prošnje za sprejem v banovinsko službo, vse prošnje za podporo iz banovinskega proračuna ali iz bednostnega sklada ter vloge, ki se pošiljajo banovinskemu zavodom, kamor spadajo razne kmetijske in slične šole, vzgajališča, otroški domovi, bolnišnice in zdravilišča, ki so banovinska last. Za vloge se plača taksa 10 Din, za priloge po 4 Din, za formalne odločbe 20 Din, za pritožbe pa 30 Din. Takse se plačujejo s tem, da se nalepijo na vlogo banovinski kolk. Če bi bile take vloge kol-kovane z državnimi kolkami, se ne bodo obravnavale, ker se smatra, da niso kol-kovane.

Iz organizacij

Društvo sodnikov kraljevine Jugoslavije, sekcija Ljubljana, bo imelo letos redni občni zbor v nedeljo 2. maja ob 10. uri dopoldne v justični palači v Ljubljani z običajnim dnevnim redom.

Društvo sodnih izvršiteljev kraljevine Jugoslavije v Ljubljani ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 2. maja ob pol dveh popoldne v Ljubljani, v sobi št. 28 v justični palači. Člani se vabijo, da se zborovanja zanesljivo udeležijo.

Profesorske zahteve. — Jugoslovansko profesorsko društvo je na plenarni seji odbora v Beogradu sprejelo daljšo spomenico, ki je bila osebno izročena prosvetnemu in trgovinskemu ministru. V spomenici poudarja društvo, da je napredovanje profesorjev zelo zaostalo, tako da je že nad 1200 profesorjev, ki čakajo po izpolnjenih pogojih na napredovanje. V nadaljnjem protestira spomenica proti dodeljevanju na službo z brzotjavkami, ker se profesorjem v tem primeru ne priznavajo potni in selitveni stroški. Čimprej je treba prenehati s tako prakso. Nujno potrebno je tudi, da se izda srednješolski zakon, urediti je treba vprašanje šolskih poslopij, število odredkov in učencev ter zvišanje materialnih kreditov. Važno je tudi vprašanje učnih knjig v državni izdaji. — Na seji so zborovalci tudi sklenili, da je treba objaviti staležnik profesorjev v prosvetnem in trgovinskem ministru in ga spraviti v sklad s § 254. u. z., po katerem se skrajšajo roki za napredovanje tistim, ki so bili zaradi vojne ovirani pri vstopu v službo. Profesorjem naj se dovoli poučevanje na zasebnih šolah. Urediti je treba vprašanje nagrad za zasebne izpite, neurejeno je še službeno razmerje profesorjev, ki so bili nekaj časa mestni učitelji ali tajniki na srednjih šolah ali profesorji glasbe. Pri sprejemanjih v službo se je treba ozirati najprej na profesorje, z amoupravnih zavodih, vselej naj se pa upošteva strokovna izobrazba in socialni razlogi kandidata. Naj bi ministrstvo redno obveščalo javnost, za katere stoke še manjka profesorjev, da bi se mogli abiturienti pri vpisu na vseučilišče ravnati po tem.

Upokojenec

Zborovanje upokojencev v Ljubljani. Društvo drž. upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani ima redni občni zbor v nedeljo, 23. maja ob pol 9. uri v Delavski zbornici na Miklošičevi cesti.

Uživanje pokojnin v inozemstvu. Ze zadnjič smo opozorili na določbo 4. odstavka § 94. letošnjega finančnega zakona, po kateri se upokojencem, ki z dovoljenjem finančnega ministrstva uživajo svoje pokojnine v inozemstvu, zmanjšajo skupni pokojninski prejemki za 20 %, z doslej običajnimi izjemami. Nova je določba, da se začasno bivanje v inozemstvu, ki traja manj kot dva meseca, ne upošteva, in se za ta čas torej pokojnina ne zniža. — Poglavitna razlika te določbe nasproti dosedanjim je pa v tem, da se znižajo celotni pokojninski prejemki, medtem ko so se po § 157. u. z. doslej zmanjšale samó doklade. Te so se pa doslej zmanjšale za 50 odstotkov, medtem ko se po novem skupni prejemki znižajo le za 20 %. Praktično bo ta sprememba pomenila za nižje upokojene uslužbence, ki imajo visoke osebne

TRIGLAV

J. OLUP — LJUBLJANA

prva domača industrija perila in oblek priporoča za vse letne čase svojo bogato zalogo. Ako želite sebe in svojo ljubljeno družinico poceni pa tudi dobro obleči, pridite v naše poslovne prostore

LJUBLJANA

Stari trg 2, Pod Trančo 1,
Kolodvorska ulica 8.

Obleke in perilo izdelujemo tudi po naročilu po najnovejših krojih in po najnižji ceni.

Trgovci znaten popust. Podpirajte domače podjetje, ker s tem podpirate naše domače dobro strokovno delavstvo.

doklade, olajšanje — za upokojence višjih skupin, kjer je osebna doklada sorazmerno majhna, oz. je sploh ni, a pokojnina visoka, pa se bo znižanje precej občutno poznalo, saj so bili nekateri višji upokojenci, živeči v inozemstvu, doslej sploh izvzeti od znižanja prejemkov.

Izenačenje železniških rentnikov. V letošnjem proračunu je določen tudi zvišan kredit za tako imenovane železniške kron-ske rentnike, bivše upokojene uslužbence nekdanje Južne železnice. Ob prevedbi leta 1927. so bili ti kronski rentniki izvzeti od splošne prevedbe kronskih pokojnin na dinarje. Tako so ostali do danes z nezvišanimi kronskimi rentami. Za enkrat se bodo njihove kronske rente prevedle tako, da bodo prejemali za vsako krono po en dinar. Ni pa dvoma, da gre tem največjim revežem pravica do izplačila razlik tudi za vso dobo do leta 1927. nazaj, ko so bile vse ostale kronske pokojnine spremenjene v dinarske. — Na žalost tudi z letošnjim proračunom vprašanje izenačenja železničarskih kronskih pokojnin in rent z današnjimi pokojninami, ni spravljeno s sveta.

Obleke kemično čisti, barva, pilisra in lika tovarna J. O. S. REICH.

Zborovanje upokojenih učiteljev. Dne 1. aprila je bil občni zbor »Društva upokojenih učiteljev v Ljubljani«, in sicer v gostilni »Pri novem svetu«. Društvo ima predvsem namen, da daje preostalom svojih članov pogrebne, prvotni društveni cilj je pa v splošnem zastopanje koristi upokojene učiteljstva. Konec minulega leta je društvo štelo 347 članov, čeprav je samó upokojenih učiteljev v Sloveniji nad 1000. Ker je med letom umrl društveni predsednik Fran Gabrček, je vodil zborovanje podpredsednik g. H. Šumer. Poročilo o društvenem delu je podal tajnik g. L. Perko. Med letom je umrlo 20 članov. Odbor je bil zelo delaven in so seje hkrati tudi članski sestanki. Navzlic številnim primerom smrti v minulem letu kaže rezervni sklad celó prirastek in je blagajniško stanje povoljno. Pri volitvah so bili izvoljeni v odbor gg. H. Šumer za predsednika, za odbornike pa D. Česnik, L. Perko, Iv. Kocijančič, R. Horvat in Vita Zupančičeva. Zivahno so zborovalci obravnavali vprašanje novih pravil. Po novih pravilih bo pristop olajšan s tem, da so upokojenci do 55. leta starosti, ki niso pristopili prvo leto po upokojitvi, oproščeni doplačil. Starejši člani, ki pristopijo, pa lahko morebitna doplačila poravnajo tudi v obrokih ali pa se jim ta znesek odtegne od posmrtnine. Kolikor bo mogoče to kriti iz obresti rezervnega sklada, bodo najstarejši člani oproščeni plačevanja prispevkov. Ne bodo se pa več sprejemali nad 65 let stari upokojenci. Po novih pravilih bo društvo lahko mnogo uspešneje delovalo. Zanimanje članstva za organizacijo se kaže tudi v tem, da je zborovanje trajalo nad 3 ure.

Zadružne vesti

Iz ljubljanske nabavljalne zadruge. Člane naše nabavljalne zadruge na Vodnikovem trgu št. 5 opozarjamo, da si je zadruga nabavila v zadnjem času razne predmete, ki jih po zelo zmernih cenah oddaja članstvu. — Kolesa. Vsi, ki se zanimajo za nakup koles (bicikljev), naj si ogledajo v zadrugnem skladišču zalogo moških in damskih koles, ki jih je zadruga nabavila neposredno iz Nemčije in ki so na razpolago po zelo ugodnih cenah. — Sesalke za prah. Zadruga bo v kratkem nabavila več električnih sesalk za prah in jih bo posojala članom proti primerni odškodnini. Te sesalke so zelo praktične, prav smotno izdelane in porabijo v eni uri komaj za približno 30 par električnih tokov. — Manufaktura. Z izkaznico naše zadruge si morejo člani nabaviti blago za obleko pri Nabavljalni zadrugi uslužbencev drž. železnice na Masarykovi cesti, pri tvrdki Teokarović v Gradišču, pri tvrdki Tivar v Prešernovi ulici (tudi že narejene obleke) in pri tvrdki Salamon & Lampe v Franciskanski ulici.

Vestnik

Tovarišem! Večkrat smo že vabili v listu tovariše na sodelovanje, žal je odziv malenkosten. Obračamo se vnovič do vseh aktivnih in upokojenih tovarišev po mestih in deželi, in jih prosimo naj se uvrste v krog naših sotrudnikov in dopisnikov. Priporočamo se zlasti za strokovne in stanovsko-idejne članke, za vesti o delovanju naših stanovskih društev, človekoljubnih in gospodarskih ustanov, pa tudi za drobne vesti strokovnega in tudi osebnega značaja. Le s sodelovanjem tovarišev iz vseh krajev in strok bo list vselej popoln in zanimiv.

Iz Ptuj. Prejeli smo žalostno poročilo, da so v Ptuj umrli pred kratkim trije upokojeni uradniki in sicer Franc Zupanc, ekonom pri sreskem poglavarstvu v Ptuj, o čemer smo že pisali, nadalje Josip Požun, okrajni tajnik v pok., star 78 let, in pa upokojeni sodni nadoficijal Fran Vuk, star 63 let. Oba sta službovala dolga leta v Ptuj in sta bila splošno priljubljena in spoštovana uradnika. Tovariši in znanci ohranijo spomin vseh treh pokojnikov v najlepšem spominu!

Novi finančni zakon. Opozarjamo, da je novi finančni zakon za leto 1937/38. izšel v ljubljanskem »Službenem listu« in sicer v 31. kolu z dne 17. aprila.

Spomenik padlim železničarjem. Prometno ministrstvo namerava postaviti vsem železniškim uslužbencem, ki so padli ali

umrli v vojnah od 1912 do 1918 spomenik v obliki velike spominske plošče. Zato želi zbrati imena vseh železničarjev, ki so v navedenih letih umrli kot žrtve vojne. Podatke zbirajo železniške direkcije, med drugimi tudi ljubljanska.

Zborovanje članov »Dobrote«. Vnovič opozarjamo člane »Dobrote«, obmrtnega podpornega društva poštinih nameščencev v Ljubljani, da bo redni občni zbor dne 4. maja ob pol osmih zvečer v beli dvorani hotela »Union« v Ljubljani. Dnevni red je običajen.

Prostih službenih mest ni! Po uradnih objavah so v pravosodnem ministru in podrejenih mu ustanovah zasedena že vsa mesta in se priporočila in prošnje za službo ali za imenovanje zvanikov in dnevničarjev v uradniške pripravnike ne morejo sprejemati. Da ne bodo prizadeti imeli nepotrebnih stroškov pri vlaganju prošenj, se opozarjajo, da tudi v letošnjem proračunskem letu ni kreditov za takšna imenovanja.

Fotografije za legitimacije. Generalna direkcija drž. železnice je izdala pojasnilo, kakšne morajo biti legitimacije aktivnih in upokojenih drž. uslužbencev in njihovih družinskih članov, ki prosijo za železniške legitimacije. Te fotografije morajo biti take, da se more istovetnost fotografirance z lastnikom legitimacije takoj in z gotovostjo ugotoviti. Zato naj bodo civilni drž.

jetni občutek varnosti zase in za Mihaela... Rešena sta bila. Gospod Auberive ju je rešil. Znano mu je bilo vse — in rešil ju je... Skušala je razumeti, si pojasniti stvar — pa ji ni uspelo. Ali je bil ta miroljubni debeluhar smešen ali božanski? Ali je bil junak nesebične ljubezni, čistega, velikodušnega odpuščanja, ali pa je bil nestvor sebične ravnodušnosti, ki mu je bilo vse prav, samo da ne bi bilo treba nič spreminjati v vsakdanjem življenju, ki je bilo urejeno po njegovih plitvih nagnjenjih, da ga ne bi nadlegovale nobene nevšečnosti? Ali se je maščeval, ko ju je ponižal s tem odpuščanjem, ki je bilo, če prav pretehtaš, pomešano z zaničevanjem? Druga za drugo so Odeto napadale te misli. Kako naj se v bodoče ponaša nasproti njemu? Ali naj se odreče navadi, da je vladala v hiši, ali naj pa nasprotno zavlada še brezobzirneje? Ob misli, da je priznala, je trpel njen ponos in kri se ji je podila po žilah. Nenadoma se zmignila z rameni: našla je rešitev, ki jo bo gospod Auberive odobril pa naj je bil nagib njegove odpovedi kakršen koli — plemenitost ali sebičnost.

Pokojno je zaspala in ko je zjutraj spet videla moža, mu je samó kakor mimogrede rekla:

»Nocoj me je silno tlačila mōra. Ali nisi slišal v svojo sobo, kako sem kričala in divjala?«

Za trenutek jo je pogledal, nato je pa leno, nežno in pohlevno kakor zmeraj odgovoril:

»Ne, nič nisem slišal. Spal sem, veš...« Razumel je. Odeta je dogodek izbrisala.

»Ti si vedel...?« je zajecjajala.

»Seveda. Ne bi ti rad pravil, ali sem bil nesrečen ali ne. Toda pravkar si mi očitala, da sem te vzal za ženo, čeprav nisem imel drugih zapeljivih čarov, razen premoženja. To sem si že sam dovolj pogostokrat očital. Star sem, rejen, plešast, dolgočasen, požrešen... To ni moja napaka, pa tudi ne tvoja... Spoznal sem to in že zdavnaj sem prenehal te kakor koli nadlegovati. Pustil sem ti popolno prostost in se po najboljših močeh trudil, zadostiti vsem tvojim muhavostim. Preveč te ljubim, da bi mogel prenesti, če bi te videl nesrečno. Vesel sem, če si lepa, vesela in razvajena. Kaj bi se bilo pač zgodilo, če bi ti bil očital? Kakor poznam tvoj značaj, bi me zapustila, in sploh te ne bi več videl. Zato sem rajši sklenil, da nič ne rečem. Nikoli ne bi bil nič rekel — če ne bi bilo tega primera. Zal mi je, da ti že sinoči nisem povedal, da ti ni treba nič skrbeti. Prihranilo bi ti bilo tesnobe ure, toda saj nisem vedel, ali ti je vse to znano...«

Nepremično je Odeta poslušala in oči je imela uprte nemo v tla. Roj nasprotujočih si čustev je razburjal mlado ženo. Bila je preveč presenečena, preveč pretresena, da bi bila odgovorila. Sicer pa gospod Auberive očitno ni pričakoval odgovora.

»Če dovoliš, bi rad še malo legel«, je trenutek nato dejal z običajnim glasom nežne pohlevnosti in se spet zagrebel v blazine. »Svetujem ti, da storiš isto. Lahko noč!«

»Lahko noč«, je rekla Odeta.

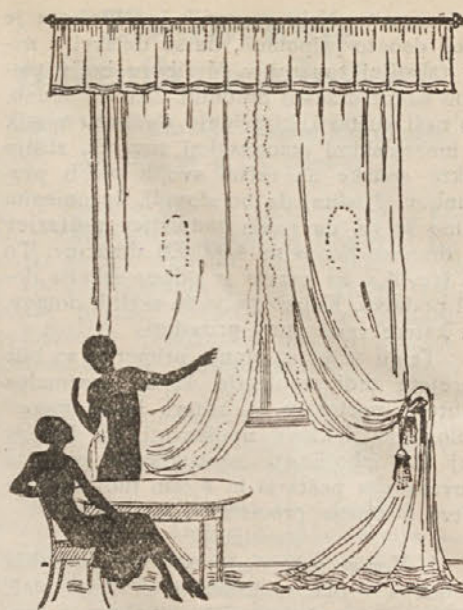
V temi je skušala hladnokrvno premisliti ves položaj. Predvsem je uživala pri-

Zadružna socialna delavnost. Naša beograjska Zveza nabavljajalnih zadrug državnih uslužbencev se je odločila, da prične izvajati tudi svoj socialni načrt v korist zdravja in odpočitka potrebnih zadrugarjev. Zveza je v ta namen sklenila, da zgradi poseben zdraviliški dom v Ucinju na južni morski obali in planinsko letovišče v Martuljku na Gorenjskem. Letos je pa naša Zveza kupila v zdravilišču Vrnjačka Banja tri poslopja in sicer hotel Imperial, sanatorij Sv. Đorđe in vilo Katunac. V teh treh poslopih se more nastaniti nad 200 oseb in

sicer velja soba z eno posteljo po 25 Din, z dvema pa po 40 Din. Te cene veljajo do 1. maja letos, znižajo se pa za člane naših zadrug za 20 %. Pozneje se bo v teh domovih dobila tudi hrana. V Kaštelu Starom blizu Splita je Zveza kupila hotel Palace, ki leži na mirnem kraju, prav ob morju. S tem bo mnogim dana prilika, da se naužijejo sonca in morja v zadružnem domu za mal denar.

O prodajnih cenah. Zadnjič je »Zadru-gar« poročal o prodajnih cenah ljubljanske železničarske nabavljajne zadruge. Na-

vajal je, da se mnogokrat sliši kritika, češ, da je marsikatero blago v zadruzi prav tako drago ali še dražje kot pri trgovcih. Zadruga je članstvu večkrat pojasnila način kalkulacije od nabave do prodaje. Tudi ona je kakor vsak trgovec odvisna od trga. Zadruga ne uživa posebnih izrednih ugodnosti, ker mora plačati prevoz blaga do skladišč in ima velike izdatke za razvoz blaga članom na progo, razen tega pa mora plačevati še užitnino in davščine — in to ne majhne. Tudi režija in izdatki za osebje so veliki. Mimo tega je treba izplačevati članom posmrtnine, podpore in letno povračilo, ki znaša več milijonov vsako leto. Saj je na račun tega prisilnega varčevanja doslej izplačala zadruga članom že približno 19.287.000 Din. Pridejo k temu še podpore za razna kulturna in stanovska društva. Vse to je treba upoštevati pri kalkulaciji prodajnih cen. Dokazano je pa, da član z družino 4 članov prihrani (neglede na letno povračilo) na mesec najmanj 25 dinarjev že pri samem nakupu, če nabavlja vso specerijo v zadruzi. Celotni mesečni učinek kaže, da člani niso na izgubi. Zadruga pa ne sme po nepotrebnem prodajati pod lastno ceno, ker mora vztrajati na zdravi in solidni podlagi. — V glavnem veljajo ta izvajanja tudi za vse ostale naše nabavljajne zadruge.

Nabavila sem si te krasne zavese v specialnem oddelku trdke

A. & E. Skabernè
Ljubljana

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ulica 9 — v lastni hiši
Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874.
Poštni čekovni račun št. 10.681. Telefon št. 3413
Posojila do Din 10.000— vsem javnim nameščencem po 8 % proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poročtvu.

NOVA ZALOŽBA R. Z. Z O. Z.

KNJIGARNA

Vse pisarniške in šolske potrebščine. Poseben oddelk za keramiko in galanterijo. Velika zaloga naličnih peres.

A. ŠARABON, Ljubljana

Telefon št. 26-66

Ustanovljeno leta 1886

Veletrgovina kolonialna in specerijske robe

Velepražarna za kavo • Mlini za dišave
Glavna zaloga rudninskih vodâ

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapestri itd.) — Puh perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gospodom uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10 % popusta.

KNJIGARNA

Ljubljana

Franciškaška ulica 6

Telefon št. 3397

Račun poštne hranilnice št. 10.761

Maribor

Palača Banovinske hranilnice

Telefon št. 2628

Izdeluje diazo-amoniak-papir „JASNIT“ za kopiranje načrtov, ki je edini 100 % domač izdelek te vrste v državi!

Učiteljske tiskarne

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vseh pisarniških in šolskih potrebščin. Lastna izdelovalnica šolskih zvezkov. Knjigarna sprejema naročbe na knjige iz inozemstva, na vse domače in inozemske liste, revije itd. Velika izbira pisemskega papirja, razglednic in slik. Cene solidne! Postrežba točna! Zahtevajte cenik!

TOVARNA VIDMAR

izdeluje dežnike, nogavice vseh vrst in svilen trikot-perilo

Trgovine: v Ljubljani, Pred Škofijo 19 in Prešernova ulica 20, Zagreb, Jurišićeva ulica 8 in Ilica 41a, Beograd, Kralja Milana 5, Novi Sad, Kralja Aleksandra 22

Prvovrstne kvalitete, nizke cene!

Poravnajte

naročnino!

Priporočamo trdko

M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Tovariši

Kupujte pri trdkah, ki oglašujejo v „NAŠEM GLASU“! Kdor podpira nas, ga podpiramo mi!

KNJIŽNA ZALOŽBA HRAM

izda v svojem letošnjem programu 1937/38 šest obširnih del v prevodih naših najboljših prevajalcev: Otona Župančiča, Vladimira Levstika in drugih, izbranih iz svetovne literature, trajne vrednosti.

Vsaka knjiga v lepi opremi bo obsegala 300—400 in tudi več strani.

Plačljivo v dvanajstih mesečnih obrokih, v polusnje vezane knjige Din 33— mesečno, v celo platno vezane knjige Din 25— mesečno.

Vsak naročnik, ki se naroči na naš letošnji program, dobi kot nagrado še eno v platno vezano knjižico, izdano pri naši založbi izven rednih programov. Več v prospektu.

Zahtevajte prospekt — katerega pošljemo brezplačno.

Založba HRAM, Ljubljana, Florijanska ulica 14

KLOBUKE

Solidna postrežba.

Sprejemajo se popravila.

v najnovejših barvah in oblikah, dobre kakovosti ter razne **športne čepice** nudi v lepi izbiri po nizkih cenah

MIRKO BOGATAJ
trgovina klobukov in čepic
LJUBLJANA, STARI TRG ŠT. 14

ZA POMLAD priporoča

F. I. GORIČAR, Ljubljana

svojo staro trgovino z moškimi in damskimi štofi, vsakovrstno modno blago v svili in bombažu, damsko in otroško konfekcijo, na Sv. Petra cesti 29, kakor tudi svojo posebno trgovino s perilom, pralnim blagom in opremami za neveste, na Sv. Petra cesti 30 P. n. uradnikom in uradnicam proti garanciji tudi na ugodne mesečne obroke. Pri takojšnjem plačilu popust.

SVILO

pravo in umetno, moderne vzorce, za damske obleke in

MANUFAKTURO
vseh vrst v veliki izbiri dobro in poceni kupite pri znani trdku

NOVAK

MANUFAKTURNA TRGOVINA
LJUBLJANA, KONGRESNI TRG 15
pri NUNSKI CERKVI

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin c. z. z o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5 • Telefon št. 2421

Širite
zadružno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci! Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže specerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi, itd.